

Det er af et ærligt hjerte, jeg i dag tilkendegiver, at vi vil se på regelsættet. Men jeg vil ikke sige, at reglerne ikke fungerer, for hvis man læser det gældende regelsæts intentioner, burde det faktisk være en mulighed for, at tingene kunne fungere inden for det. Men hvis det viser sig ikke at være tilfældet, må vi se på, hvordan reglerne kan ændres.

Inge Dahl-Sørensen (V):

At lovgive om, hvordan forældre skal håndtere en skilsmisse og i den forbindelse samvær med deres børn, er ikke blot et spørgsmål om paragrafarbejde eller folketingsmedlemmers gode vilje til at ændre gældende lovgivning. Det er i lige så høj grad et spørgsmål om, at skilsmisseforældre forstår at opføre sig ordentligt over for deres børn. Det gør de fleste heldigvis, men der er også for mange eksempler på egoistiske voksne, der bruger børnene i en magtkamp.

Vi, der beskæftiger os med forældremyndighed og samvær, ved, at netop dette område har så mange aspekter og konflikter i sig, at det ikke blot er en lovændring, som løser alle problemer.

Jeg ville ønske, at vi kunne sige til disse forældre, der har store konflikter: Så opfør jer dog ordentligt! Det er jer, der er de voksne, og hvis I ikke taler ordentligt til hinanden og bøjer jer mod hinanden, kan I gå hen og ødelægge de børn, som I elsker overalt på Jorden.

Hvis en forælder i dag vil gennemføre sin ret til samvær, er systemet sådan, at i yderste konsekvens kan samvær gennemføres ved tvang. Det er en ret, som samværsforælderen har, uanset hvordan samværet forløber og uanset barnets opfattelse af samværet, og det er en ret, ikke en pligt. Hvis samværsforælderen ikke ønsker at se barnet eller kun se barnet i begrænset omfang, er der ikke noget at gøre ved det, og hvis samværsforælderen ikke viser interesse for barnet, er der heller ikke noget at gøre ved det. Samværsforælderen kan juridisk forpligtes til at give julegaver, men retten til samvær er uden pligter.

Kl. 15.15

De situationer, SF's og Kristeligt Folkepartis forslag omhandler, er situationer, hvor barnet selv er modvilligt over for at tage med samværsforælderen og viser sin modvilje ikke bare i ord, men også i handling. Det er i sådanne situationer, at samværet kan gennemtvinges, i praksis ved at uniformsklædte betjente med magt tvinger skrigende og sparkende mindreårige børn ind i en politibil og derefter kører dem af sted.

Tilstedeværelsen af en repræsentant for socialforvaltningen ændrer ikke ved dette forløb.

Man behøver ikke være psykolog for at forstå, at en sådan oplevelse gør indtryk på barnet, og at en sådan oplevelse ikke påvirker samværet og forholdet til samværsforælderen i positiv retning. Man behøver heller ikke være psykolog for at forstå, at barnet tror, at det har gjort noget forkert. Hvem ville ikke det, hvis man bliver tvunget ind i en politibil af to betjente? Afhæntning ved fogedens hjælp kan så begæres af samværsforælderen ved næste samvær, indtil barnet frivilligt følger med.

Lovens formål skal være at beskytte børnene, ikke at understøtte egoistiske voksnes krav. Jeg forstår ikke, at nogen voksne overhovedet vil bruge loven til at sætte magt bag samvær. Hvis man virkelig elsker sit barn, må man som voksen vælge at give slip i stedet for at pudse politiet eller fogeden på sit barn. Jeg siger ikke, at forældre ikke skal kæmpe for kontakt med deres børn efter en skilsmisse, men stædig insisteren er sjældent en god konfliktløsning. Forældre skal sætte sig selv i anden række og gøre op, hvad der er bedst for barnet. Ellers kommer børnene i klemme, og de elsker jo både mor og far.

Desværre bidrager myndighederne med afgørelser om samvær ofte og måske en gang imellem direkte til at skærpe kampen om børnene. Samværsafgørelserne er i nogle tilfælde alt for vidtgående, netop fordi det handler om voksnes krav og ikke om hensynet til barnet. Min opfattelse er, at vi i langt højere grad skal lade børnene afgøre, om de vil på besøg hos mor og far. I stedet for firkantede regler skal der tages hensyn til, hvad der er godt for barnet.

Vi voksne skal altid være de voksne, også selv om det koster samværstid med vores børn. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at børn ikke kommer i klemme i forældrenes kamp mod hinanden, men desværre er det utrolig svært at lovgive mod menneskelig ondskab. Forældre har pligter, børn har rettigheder, og derfor ser jeg frem til, at justitsministeren følger samværsområdet nøje, og at Justitsministeriet iværksætter en uvildig undersøgelse af regler og praksis på området. Justitsministeren har endvidere tilkendegivet, at hun vil iværksætte en nærmere undersøgelse af fogedretternes praksis i sager om tvangsfuldbyrdelse af samværsager, og derfor vil vi afvente denne undersøgelse.

I Venstre er vi enige i, at der er problemer på samværsområdet, og vi ser frem til resultatet af